

РЕШЕНИЕ

№ 6048

гр. София, 29.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 9 състав, в публично заседание на 13.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5779** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118 КСО.

Образувано е по жалба на Й. Н.- И. от [населено място] срещу Решение №175/20.07.2009 година на Главен Директор на СУ"СО", с което последният на основание чл.117,ал.3 от КСО приел, че Й. Н. И. няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове № 0994279/16.04.2009 година за времето от 16.04.2009 година до 23.04.2009 година, № 100638/30.04.2009 година за времето от 23.04.2009 година до 30.04.2009 година, № 1006516/08.05.2009 година до 04.06.2009 година, №1006559/21.05.2009 година за времето от 15.05.2009 година до 04.06.2009 година на основание чл.42,ал.2 от КСО и потвърдил Разпореждане от 15.05.2009 година, от 15.06.2009 година, от 15.06.2009- две година и от 03.07.2009 година на Ръководителя на изплащане на обезщетенията и помощите, с които е отказано отпускане на парично обезщетение на Й. Н. И. по горесцитираните болнични листове.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспореното решение.Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание,оспорващата Й. Н. И.,редовно уведомена пир условията на чл.137,ал.7 АПК се явява лично и поддържа жалбата на завените основания.

Ответникът по оспорването-Главен Директор на СУ"СО"-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК,се представлява от юрисконсулт В.,редовно упълномощена,която твърди, че представените доказателства

представяват нови такива ,които не са били известни на административния орган при постановяване на решението и следва да бъдат представени отново пред него по компетентност да прецени правото на парично обезщетение по представените болнични листове.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателство е видно, че с Разпореждане от 03.07.2000 година на Ръководител”Пенсионно осигуряване” е преизчислена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на оспорващата, считано от 01.01.2000 година ,като е определен нов размер на пенсията.

С Акт №:/10.04.2009 година на Директор „Център за градска мобилност” С. е прекратен трудовият договор на Й. Н. И. на основание чл.325,т.3 от КТ.,

След прекратяване на трудовото правоотношение на оспорващата, същата е била в отпуск поради временна неработоспособност, за което свидетелстват приложените по длето болнични листове- 4 броя.

С Разпореждания от 15.06.2009 година- три на брой и от 03.07.2009 година е отказано отпускането на парично обезщетение за временна неработоспособност на оспорващата по представените от нея болнични листове.

С Решение № 175/20.07.2009 година, Главен директор СУ”СО” приел, че Й. Н. И. няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове № 0994279/16.04.2009 година за времето от 16.04.2009 година до 23.04.2009 година, № 100638/30.04.2009 година за времето от 23.04.2009 година до 30.04.2009 година, № 1006516/08.05.2009 година до 15.05.2009 година, №1006559/21.05.2009 година за времето от 15.05.2009 година до 04.06.2009 година на основание чл.42,ал.2 от КСО и потвърдил Разпореждане от 15.05.2009 година, от 15.06.2009 година, от 15.06.2009 година и от 03.07.2009 година на Ръководителя на изплащане на обезщетенията и помощите, с които е отказано отпускане на парично обезщетение на Й. Н. И. по горесцитираните болнични листове.

Решението е връчено лично срещу подпис на оспорващата на 24.07.2009 година.

С Решение от 23.11.2009 година, постановено по гр.дело № 39649 по описа на СРС за 2009 година е признато за незаконно и отменено уволнението на Й. Н. И., извършено с АКТ №7/10.04.2009 година на Управителя на [фирма]- [населено място], възстановена е И. на предишната и длъжност- контролор при [фирма].

С Решение от 14.07.2010 година, постановено по гр.дело № 6450/2010 година по описа на СГС е оставено в сила Решение от 23.11.2009 година поставено по гр.дело № 34649/2009 година описа на СРС.

. Решението е влязло в сила, поради необжалването му от страните.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна, но по съображения ,различни от сочените в нея.

Оспореното Решение №175/20.07.2009 година на Главен Директор на СУ ”СО” [населено място] представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК,и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за

редовно действие на административните актове./При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Главен Директор на СУ"СО" [населено място],на когото законът изрично по силата на чл.117,ал.3 от КСО е предоставил правото и задължението да се произнася по жалби срещу Разпореждания на ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ.

По своето съдържание,процесното Решение отговаря на изискванията на чл.59 АПК,приложим по аргумент от 117,ал.5 КСО,за форма и съдържание и съдържа предвидените в този текст реквизити,мотивирано е и са изложени фактическите и правните основания за издаването му-чл.40,ал.4 от КСО, вр с чл.117 КСО.При издаване на решението административният орган е нарушил процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби.

Разпоредбата на чл.40,ал.2 КСО, в редакцията, действаща към момента на издаване на решението, постановява, че когато временната неработоспособност поради общо заболяване, трудова злополука или професионална болест е настъпила до 2 месеца от прекратяването на трудовия договор или осигуряването, паричното обезщетение се изплаща за срока на неработоспособността, но за не повече от 75 календарни дни. В тези случаи паричното обезщетение не се изплаща на лица, които получават пенсия или обезщетение за оставане без работа, изплащано по Кодекса на труда, Закона за държавния служител и Закона за висшето образование. Изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност се възстановяват от лицата за периода, за който им е отпусната пенсия.

В настоящия случай, събраните по делото доказателства сочат , че трудовото правоотношение на оспорващата е прекратено на 10.04.2009 година,като след датата на прекратяването, оспорващата е била в отпуск поради временна наработоспособност, като след тази дата са и издани 4 броя болнични листове. В хода на административното производство, както Ръководителят на изплащане на обезщетенията,така и Главен директор СУСО" не са събрали доказателства дали Актът, с който е прекратено трудовото правоотношение на оспорващата е бил обжалван и дали е влязъл в сила, нещо ако бяха направили, биха стигнали до друг извод- в посока спиране на производството по издаване на разпорежданията, респективно на това по постановяване на решението на Главен директор СУСО" до приключване на спора по законността на прекратяване служебното правоотношение на оспорващата. След постановяване на решението, са настъпили нови факти, които не са били известни на ответника по оспорването- постановени са две съдебни решения, с които прекратяването на трудовото правоотношение на оспорващата е признато за незаконно и същата е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, обуславящи отмяна на решението Тъй като естеството на спора, не позволява решаването му по същество, то административната преписка, следва да бъде върната на органа, издал разпорежданията за отказ за ново произнасяне при съобразяване с новонастъпилите обстоятелства. При новото разглеждане , административният орган следва да извърши нова преценка за наличието или липсата на предпоставките за отпускане на обезщетение за временна неработоспособност на оспорващата по представените 4 броя болнични листове от 2009 година.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд-София –град

РЕ Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №175/20.07.2009 година на Главен Директор на СУ”СО”, с което последният на основание чл.117,ал.3 от КСО приел, че Й. Н. И. няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове № 0994279/16.04.2009 година за времето от 16.04.2009 година до 23.04.2009 година, № 100638/30.04.2009 година за времето от 23.04.2009 година до 30.04.2009 година, № 1006516/08.05.2009 година до 04.06.2009 година, №1006559/21.05.2009 година за времето от 15.05.2009 година до 04.06.2009 година на основание чл.42,ал.2 от КСО и потвърдил Разпореждане от 15.05.2009 година, от 15.06.2009 година, от 15.06.2009- две година и от 03.07.2009 година на Ръководителя на изплащане на обезщетенията и помощите, с които е отказано отпускане на парично обезщетение на Й. Н. И. по горесцитираните болнични листове.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА НА РЪКОВОДИТЕЛ”ИЗПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЯТА И ПОМОЩИТЕ” ПРИ СУ”СО” ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващата и на Главен Директор СУ”СО” [населено място].

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: